

af det Offentlige, indtil det ved den endelige Dom kan afgjøres, hvo af Parterne der skal bære dem.

§ 265.

Ved Dommen skal Sagen paakjendes endelig uden anden Henvisning til paafølgende Processehandlinger end den, der hjemles ved §. 259.

Bevis ved Syn eller Skjon kan ikke henkfydes til Optagelse efter den endelige Doms Afgjelse.

§ 266.

Den endelige Dom skal bestaa af:

- 1) En Fremstilling af Sagens faktiske Sammenhæng.
- 2) De egentlige Domsgrunde (Præmisserne).
- 3) Doms slutningen (Konklusionen).

§ 267.

Alle de faktiske Data, paa hvilke Dommen bygges, maa fuldstændigt og nøiagtigt angives i den. Kjendsgjerninger, som have været Gjenstand for Parternes Forhandling, men som efter Rettens Opfattelse af Sagen ikke komme i Betragtning, kunne forbigaaes i Dommen, medmindre Retten skjøner, at der dog muligvis af Høiesteret kan blive tillagt disse Kjendsgjerninger Betydning, i hvilket Tilfælde Dommen bør indeholde fornøden Udtalelse, om de kunne anses beviste eller vedgaaede. Tilsvarende maa Dommen udtale sig angaaende Kjendsgjerninger, der have været Gjenstand for Forhandling under Sagen, naar Saadant særligt er begjært af Parterne.

Den i Dommen givne Fremstilling af Parternes mundtlige Angivelser og Ytringer afgiver fuldt Bevis for disse, forsaavidt ikke Modbevis imod den føres.

§ 268.

Domsgrundene indeholde en Fremstilling af Retssætningerne saavel som af disses Anvendelse paa det Faktiske i Sagen. Anser Retten en af de anførte Søgsmålsgrunde eller Indsigelser for tilstrækkelig til at begrunde det paastaede Resultat, er den ikke pligtig af indlade sig paa nogen Bedømmelse af de andre. Kun de Kjendsgjerninger, som ifølge Rettens Opfattelse ligge til Grund for Dommen, bedømmes i Præmisserne.

§ 269.

Doms slutningen affattes paa hidtil brugelig Maade.

§ 270.

Alle Paastande, som ere stillede paa behørig Maade i Overensstemmelse med §§ 166, 167, 168 og 169, maa paakjendes udtrykkelig eller stikende. Derimod tages ikke Hensyn til de Tilføielse eller Forandringer i Paastandene, som uden Hjemmel i disse Paragrafers Bestemmelser maatte være foretagne.

Søvrigt affiges Dommen paa Grundlag af den mundtlige Forhandling og Bevisførelse. Hvorledes Sagens faktiske Sammenhæng skal antages at være, afgjør Retten efter frit Skjon i Henhold til det samlede Indhold af Forhandlingerne og den stedfundne Bevisførelse.

§ 271.

Dommen kan ikke tilkjende en Part Mere, end han har paastaet. Det gjælder ogsaa om Bifordringer, saasom paa Renter, Frugter eller Skadeserstatninger. Om Process-